

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obo/19/2018
Identifikačné číslo spisu: 7004899726
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7004899726.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Ivany Nemčekovej, v spore žalobcu ZACHEM, a. s., Strážske, so sídlom Námestie osloboditeľov 70, Michalovce, IČO: 31 730 191, právne zastúpeného Mgr. Zuzanou Bdžochovou, advokátkou, so sídlom Mickiewiczova 6, Bratislava, proti žalovanému: Chemko, a. s. Strážske v likvidácii, so sídlom Moskovská 13, Bratislava, IČO: 31 724 582, právne zastúpenému Pirč, s. r. o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Kpt. Nálepku 17, Košice, o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 11. júna 2004, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 3. augusta 2016, č. k. 5Cbs/14/2004-533, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 3. augusta 2016, č. k. 5Cbs/14/2004-533 z r u š u j e a v e c m u v r á c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením z 3. augusta 2016, č. k. 5Cbs/14/2004-533, konanie zastavil.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že všetky uznesenia 1 až 8 riadneho valného zhromaždenia žalovaného prijaté na riadnom valnom zhromaždení žalovaného dňa 11. júna 2004, zaznamenané v notárskej zápisnici sp. zn. N 316/2004, Nz 50512/2004, spísané dňa 11. júna 2004 notárom JUDr. Viktorom Dubasom so sídlom v Humennom, sú neplatné. Podaním z 3. júla 2008 žalobca (predseda predstavenstva ako štatutárny orgán spoločnosti ZACHEM, a. s. Strážske - Mgr. Vladislav Byrsa) vzal žalobu späť v celom rozsahu. Súd prvej inštancie dispozičný prejav vôle žalobcu (ako člena predstavenstva), ako aj kvalifikovaný súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby rešpektoval a uznesením z 11. júla 2008 č. k. 5Cbs/14/2004-87 konanie zastavil.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaného odvolania žalobcu (Ing. Jozefa Cipra - člena predstavenstva predmetnej spoločnosti) uznesením z 13. októbra 2008 sp. zn. 6Obo/136/2008 zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 11. júla 2008 č. k. 5Cbs/14/2004-87 a vec mu vrátil na ďalšie

konanie s tým, že úlohou súdu prvej inštancie bude preskúmať, či späťvzatie návrhu bolo právnym úkonom žalobcu a či Mgr. Vladislav Byrsa bol oprávnený na späťvzatie tohto návrhu. Rozhodol tak s odôvodením, že člen predstavenstva je zvolený do funkcie dňom schválenia uznesenia valného zhromaždenia, ktoré ho zvolilo za člena predstavenstva a od tohto dátumu je oprávnený konať v mene spoločnosti a teda aj zobrať žalobu späť. Nie je rozhodujúce, či táto zmena je zapísaná v obchodnom registri.

4. Prvoinštančný súd po vrátení veci vychádzajúc z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že Mgr. Vladislav Byrsa nebol oprávnený dňa 3. júla 2008 žalobu vziať späť v celom rozsahu, pretože nebol v tom čase predsedom predstavenstva žalobcu, aj keď bol ako predseda predstavenstva zapísaný v obchodnom registri. So zreteľom na uvedené pokračoval v konaní a následne rozsudkom zo 17. decembra 2013 č. k. 5Cbs/14/2004-487 rozhodol tak, že určil, že uznesenia č. 1 až 8 prijaté na valnom zhromaždení žalovaného dňa 11. júla 2004, ktorého priebeh bol osvedčený v Notárskej zápisnici č. N 316/2004, Nz 50512/2004 napísanej dňa 11. júla 2004 notárom JUDr. Viktorom Dubasom so sídlom v Humennom, sú neplatné a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 2 467,48 eur na účet právnej zástupkyne žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Na odvolanie žalovaného proti tomuto rozsudku prvoinštančného súdu, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením z 27. októbra 2015 sp. zn. 5Obo/13/2014 tak, že rozsudok zo 17. decembra 2013 č. k. 5Cbs/14/2004-487 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

6. Po doplnení dokazovania, súd prvej inštancie riadiac sa pokynmi odvolacieho súdu, a to najmä oboznámením sa s nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré boli vydané v obdobnej veci a to sp. zn. IV. ÚS 433/2010 z 2. júna 2011 a č. IV. ÚS 467/2010 z 2. júna 2011, ako aj rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach v obdobných veciach sp. zn. 2Cob/31/2008 a 2Cob/51/2008 dospel k záveru, že ak ústavný súd v uvedených nálezoch vyslovil, že Mgr. Vladislav Byrsa bol oprávnený v mene žalobcu zobrať návrh späť dňa 3. júla 2008, bol preto Mgr. Vladislav Byrsa oprávnený zobrať návrh späť aj v tejto prejednávanej veci 5Cbs/14/2004, a to písomným podaním z 3. júla 2008 (čl. 85). Ako vyplýva z výpisu z obchodného registra o zápise žalobcu ZACHEM, a. s. Strážske (čl. 92) z obdobia späťvzatia návrhu v tejto veci 3. júla 2008, Mgr. Vladislav Byrsa bol predseda predstavenstva žalobcu od 24. júna 2008, preto bol oprávnený písomným podaním z 3. júla 2008, ktoré doručil osobne súdu v tejto veci 7. júla 2008, na späťvzatie žaloby. Súd prvej inštancie poukázal, že v tejto prejednávanej veci zastavil už raz konanie na základe tohto späťvzatia návrhu za žalobcu písomným podaním Mgr. Vladislava Byrsu z 3. júla 2008, a to uznesením z 11. júla 2008 č. k. 5Cbs/14/2004-87, avšak na základe odvolania žalobcu proti tomuto uzneseniu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd, uznesením z 13. októbra 2008 sp. zn. 6Obo/136/2008 (čl. 135) zrušil uznesenie a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou súdu je preskúmať, či späťvzatie žaloby bolo právnym úkonom žalobcu a či Mgr. Vladislav Byrsa bol oprávnený na späťvzatie tejto žaloby. V tomto kontexte dodal, od predmetného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra 2008 sp. zn. 6Obo/136/2008 uplynul dlhší čas a súd prvej inštancie v tejto veci konal, pričom nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré sú vyššie citované z roku 2011, dali odpoveď na to, či Mgr. Vladislav Byrsa bol oprávnený v mene žalobcu vziať 3. júla 2008 žalobu späť alebo nie. Ústavný súd Slovenskej republiky v týchto dvoch nálezoch jednoznačne určil, že dňa 3. júla 2008 bol Mgr. Vladislav Byrsa ako predseda predstavenstva žalobcu oprávnený v mene žalobcu zobrať žalobu späť, pretože bol v tom čase zapísaný ako predseda predstavenstva žalobcu v obchodnom registri. Zápis je preto aj pre krajský súd záväzný, ak ako konajúci súd nemal iné informácie o tom, že predsedom predstavenstva je niekto iný ako Mgr. Vladislav Byrsa zapísaný v obchodnom registri.

7. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie aj v tejto veci konanie na základe späťvzatia návrhu žalobcu z 3. júla 2008 (čl. 85 spisu) uznesením z 3. augusta 2016, č. k. 5Cbs/14/2004-533 konanie zastavil v súlade s ustanovením § 145 Civilného sporového poriadku, účinného v čase rozhodovania súdu, konštatujúc, že späťvzatie žalobcu urobil pred začatím pojednávania, za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ale jeho účinky podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku zostávajú

zachované aj po účinnosti Civilného sporového poriadku - po 01. 07. 2016, teda v čase rozhodovania súdu.

8. Záverom súd prvej inštancie v intenciách odvolacieho súdu v súvislosti s podaním právnej zástupkyne žalobcu (čl. 463), ktoré predložila na pojednávaní dňa 17. decembra 2013 súd prvej inštancie poznamenal, že uvedené podanie neposudzoval ako návrh na zmenu návrhu na začatie konania podľa § 95 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože vychádzajúc z obsahu podania dospel k záveru, že navrhuje určiť, že všetky uznesenia riadneho valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného prijaté riadnym valným zhromaždením spoločnosti žalovaného dňa 11. júna 2004, vrátane všetkých uznesení č. 1 až 8 riadneho valného zhromaždenia žalovaného zaznamenaných v Notárskej zápisnici sp. zn. N 316/2004, Nz 50512/2004 spísanej dňa 11. júna 2004 notárom JUDr. Viktorom Dubasom so sídlom v Humennom, sú neplatné. Súd takto postupoval preto, lebo taký istý petit žaloby je aj v samotnej žalobe, žalobca v písomnom podaní zo 17. decembra 2013 nezmenil kvalitatívne petit žaloby, nežiadal určiť neplatnosť iných uznesení iného valného zhromaždenia ako v pôvodnej žalobe a zaznamenaných v inom čísle notárskej zápisnice. V tomto písomnom podaní z 17. decembra 2013 žalobca iba doplnil slovo „notárom JUDr. Viktorom Dubasom so sídlom v Humennom“, teda uviedol, ktorý notár spísal predmetnú notársku zápisnicu, ktorú uviedol už v samotnej žalobe. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že podľa § 95 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku písomné podanie zo 17. decembra 2013 nie je zmenou žaloby, ani úpravou petitu žaloby, pretože úprava petitu žaloby ako pojem v Občianskom súdnom poriadku účinnom v čase urobenia tohto úkonu neexistoval. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca písomným podaním zo 17. decembra 2013 iba doplnil žalobu o skutočnosti odôvodňujúce uplatnený nárok a to, že svoj nárok o určenie neplatnosti všetkých uznesení č. 1 až 8 prijatých na valnom zhromaždení žalovaného dňa 11. júna 2004 zapísanej v notárskej zápisnici č. N 316/2004, Nz 50512/2004 sú neplatné a doplnil petit o to, že túto notársku zápisnicu spisoval JUDr. Viktor Dubas, čo v konaní nebolo sporné a notárska zápisnica, je založená v spise na čl. 223. Nesporne notársku zápisnicu dňa 11. júna 2004 pod č. N 316/2004 a Nz 50512/2004 napísal JUDr. Viktor Dubas, notár so sídlom v Humennom. Súd prvej inštancie preto nepripustil zmenu návrhu, pretože žalobca v tomto konaní písomným podaním zo 17. decembra 2013 nevykonal kvalitatívnu zmenu návrhu, teda nežiadal určiť neplatnosť iných uznesení a iného valného zhromaždenia ako v pôvodnej žalobe. Navyše poznamenal, že ak by súd prvej inštancie pripustil takúto zmenu návrhu na základe písomného podania žalobcu zo 17. decembra 2013 o určenie, že uznesenia prijaté na valnom zhromaždení žalovaného konaného dňa 11. júna 2004 sú neplatné, t. j. ak by pripustil zmenu na základe návrhu vykonaného žalobcom po viac ako 9 rokoch od konania valného zhromaždenia z 11. júna 2004, zjavne by odňal tým právo žalobcovi konať pred súdom, pretože by uplynula lehota 3 mesiace na podanie žaloby o neplatnosť uznesení valného zhromaždenia podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

10. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie z 3. augusta 2016, č. k. 5Cbs/14/2004-533, podal žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ až písm. h/ CSP. Žalobca v odvolaní bližšie uviedol, že v konaní bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu, bola mu odňatá možnosť konať pred súdom, súd postupoval v rozpore so zásadou zákazu retroaktivity. Závery súdu prvej inštancie považoval za nesprávne a v rozpore so zákonom a medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná a má prednosť pred zákonom. Namietal, že Krajský súd v Košiciach vydal napadnuté rozhodnutie v rozpore so základnými princípmi Občianskeho súdneho poriadku, Civilného sporového poriadku a Obchodného zákonníka, a to, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia § 217 ods. 1, § 234 ods. 2 CSP (§ 154 ods. 1, § 167 OSP) a ust. § 131 ods. 5 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je právoplatné rozhodnutie súdu podľa odseku 1 záväzná pre každého. Podľa žalobcu súd nemôže akceptovať tzv. späťvzatie - písomné podanie vykonané osobou, ktorá podľa uznesení valných zhromaždení z 23. júna 2008 a 27. júna 2008 a právoplatného rozsudku Okresného súdu Michalovce z 22. októbra 2008 č. k. 20Cb/7/2008-135 nikdy nebola oprávnená vykonať takýto právny úkon v mene spoločnosti. Žalobca poukázal na to, že späťvzatie návrhu spochybnil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 13. októbra 2008 sp. zn. 6Obo/136/2008. V nadväznosti na uvedené súd prvej

inštalácie podľa žalobcu postupoval a rozhodol v rozpore s existujúcim skutkovým a právnym stavom a so zákonom. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za prekvapivé a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobca tiež namietal, že na pojednávaní dňa 17. novembra 2013 žiadal, aby súd rozhodol o pripustení úpravy návrhu. V tejto súvislosti považoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za nezrozumiteľné. Súd prvej inštalácie nevydal rozhodnutie, ktorým by pripustil alebo nepripustil zmenu návrhu, preto postup a závery Krajského súdu v Košiciach považoval za nesprávne. Zdôraznil, že sa súd prvej inštalácie dôsledne neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, keďže Krajský súd v Košiciach o podaní zo 17. novembra 2013 nerozhodol. Postup, ktorý vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzal bol nesprávny, nezákonný. Žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo zmenil tak, že v celom rozsahu vyhovie návrhu vo veci samej a uloží žalovanému povinnosť zaplatiť plnú náhradu trov konania.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

12. O odvolaní žalobcu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, uznesením zo 16. novembra 2016 sp. zn. 5Obo/32/2016 tak, že uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 3. augusta 2016 č. k. 5Cbs/14/2004-533 potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

13. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol o dovolaní žalobcu uznesením z 19. decembra 2017 sp. zn. 1ObdoV/16/2017/2009 tak, že dovolanie žalobcu odmietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

14. Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu podal žalobca sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky, namietajúc porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. novembra 2016 sp. zn. 5Obo/32/2016 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. decembra 2017 sp. zn. 1 ObdoV 16/2017.

15. Ústavný súd Slovenskej republiky o tejto sťažnosti rozhodol Nálezom č. k. III. ÚS 202/2018-42 dňa 18. septembra 2018 tak, že základné právo obchodnej spoločnosti ZACHEM, a. s. Strážske, porušené bolo, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/32/2016 zo 16. novembra 2016 zrušil, vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovelo a zaviazal Najvyšší súd Slovenskej republiky uhradiť obchodnej spoločnosti ZACHEM, a. s. Strážske, trovy konania na účet jej právnej zástupkyne.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) podľa § 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), po prejednaní odvolania dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštalácie je potrebné zrušiť.

17. Odvolací súd, viazaný právnym názorom vysloveným v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 202/2018-42 dňa 18. septembra 2018, v ktorom ústavný súd konštatoval, že kľúčovou informáciou a nosným dôvodom odmietnutia označených a citovaných predchádzajúcich sťažností sťažovateľky ústavným súdom (nálezi Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré boli vydané v obdobnej veci a to sp. zn. IV. ÚS 433/2010 z 02. 06. 2011 a sp. zn. IV. ÚS 467/2010 z 02. 06. 2011 - pozn. odvolacieho súdu) bola tá skutočnosť, že vo veci konajúce všeobecné súdy v čase svojho rozhodovania nedisponovali informáciou o zmene v obchodnom registri, ktorá nastala neskôr, t. j. 9. apríla 2009. Súd prvej inštalácie však rozhodol o späťvzátí návrhu (z 3. júla 2008 doručenom súdu prvej inštalácie 7. júla 2008) naposledy uznesením z 3. augusta 2016, pričom z aktuálneho internetového výpisu sťažovateľky z obchodného registra vyplýva, že predsedom predstavenstva žalobcu bola v rozhodnom čase iná osoba (Ing. Martin Babiar), a nie osoba (Mgr. Vladislav Byrsa), ktorá doručila

späťvzatie, t. j. nebola v čase podania späťvzatia návrhu predsedom predstavenstva ani prokuristom, teda oprávnenou osobou. V nadväznosti na uvedené odvolací súd pristúpil vo veci k preskúmaniu správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie pri posúdení účinného späťvzatia žaloby žalobcom v súlade s ustanovením § 145 ods. 1 CSP (predtým § 96 ods. 1 OSP) a následného zastavenia konania napadnutým uznesením.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca (obchodná spoločnosť ZACHEM, a. s., Strážske) dňa 7. júla 2008 osobne doručil súdu prvej inštancie podanie s označením „návrh na späťvzatie žaloby“ (č. l. 85). Podanie obsahuje vlastnoručný podpis s uvedením mena a priezviska Mgr. Vladislav Byrsa, s označením predseda predstavenstva ZACHEM, a. s., Strážske, bez odtlačku pečiatky spoločnosti. Z informatívneho výpisu obchodného registra zo dňa 18. júla 2008 nachádzajúceho sa na č. l. 92 spisu vyplýva, že od 24. júna 2008 štatutárnym orgánom spoločnosti - predsedom predstavenstva je Mgr. Vladislav Byrsa s tým, že vo všetkých veciach zaväzujúcich spoločnosť je oprávnený podpisovať každý člen predstavenstva samostatne. Podpisovanie za spoločnosť vykoná tak, že k vytlačenému alebo napísanému názvu spoločnosti, nemám, priezviskám a funkciám, podpisujúci pripoja svoj podpis. Ak zákon nevyžaduje podpis úradne osvedčený, môže podpisujúci nahradiť svoj podpis faksimile svojho podpisu.

19. Podľa § 191 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka predstavenstvo je štatutárnym orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú týmto zákonom alebo stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia alebo dozornej rady. Pokiaľ stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen predstavenstva. Členovia predstavenstva, ktorí konajú v mene spoločnosti, a spôsob, ktorým tak robia, sa zapisujú do obchodného registra. Stanovy, rozhodnutia valného zhromaždenia alebo dozornej rady môžu obmedziť právo predstavenstva konať v mene spoločnosti, ale tieto obmedzenia nie sú účinné voči tretím osobám.

20. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že predstavenstvo ako štatutárny orgán spoločnosti je oprávnený konať v mene spoločnosti vo všetkých veciach. Pôsobnosť predstavenstva ako štatutárneho orgánu vykonáva každý člen predstavenstva, ak stanovy neobsahujú odlišnú úpravu. Stanovy môžu predovšetkým určiť, že v mene spoločnosti sú oprávnení robiť právne úkony iba niektorí členovia predstavenstva. Stanovy môžu ďalej určiť, akým spôsobom členovia predstavenstva, ktorí sú oprávnení konať v mene spoločnosti, majú robiť právne úkony za spoločnosť, t. j. môžu určiť, že ich môžu robiť iba niektorí členovia jednotlivito, alebo najmenej dvaja alebo všetci spolu a pod. Do obchodného registra sa zapisujú iba členovia predstavenstva s oprávnením robiť právne úkony. Okrem predstavenstva môžu za spoločnosť konať aj ďalšie osoby v zmysle ust. § 13 a nasl. Obchodného zákonníka. Prokúru udeľuje predstavenstvo. V tomto kontexte odvolací súd poznamenáva, že z európskeho práva vyplývajú požiadavky na jednoznačnosť zápisov, ktoré sú potvrdené aj rozhodnutiami SD EÚ, následne pre Slovenskú republiku vyplýva požiadavka eurokonformnej interpretácie tých ustanovení, ktoré sú ovplyvnené európskou úpravou (najmä § 27 ZOR, ale aj § 191 OBZ).

21. V posudzovanom prípade z aktuálneho výpisu z obchodného registra uverejneného na internete vyplýva, že predsedom predstavenstva žalobcu bola v rozhodnom čase iná osoba (Ing. Martin Babiar), a nie osoba (Mgr. Vladislav Byrsa), ktorá doručila späťvzatie. Na druhej strane odvolací súd upriamuje pozornosť na výpis z obchodného registra z 18. júla 2008 nachádzajúceho sa na č. l. 92 spisu, z ktorého vyplýva, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol predsedom predstavenstva žalobcu Mgr. Vladislav Byrsa (od 24. júna 2008), ktorý bol oprávnený konať v mene spoločnosti. V nadväznosti na uvedené vznikla dôvodná pochybnosť o účinnom späťvzatí žaloby podľa § 145 ods. 1 CSP (predtým § 96 ods. 1 OSP) a následného zastavenia konania, ktoré riešili súdy prvej inštancie a odvolací súd už v minulosti. Napokon súd rozhodol v súlade s právnym názorom vysloveným ústavným súdom v nálezoch z 2. júna 2011 sp. zn. IV. ÚS 433/2010 a sp. zn. IV. ÚS 467/2010.

22. Odvolací súd v nasledujúcej časti svojho rozhodnutia predkladá odôvodnenie vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie nerozhodol o pripustení úpravy návrhu vyplývajúce z ust. § 95 ods. 1 OSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na body 12. a 13.

odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne poukázal, že žalobca v písomnom podaní zo 17. decembra 2013 petit žaloby kvalitatívne nezmenil, nežiadal určiť neplatnosť iných uznesení iného valného zhromaždenia ako v pôvodnej žalobe a zaznamenaných v inom čísle notárskej zápisnice. V predmetnom podaní iba doplnil „notárom JUDr. Viktorom Dubasom so sídlom v Humennom“. Teda uviedol, ktorý notár spísal predmetnú notársku zápisnicu, ktorú uviedol už v samotnej žalobe. Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že ust. § 95 OSP upravuje dispozitívny úkon účastníka spočívajúci v zmene návrhu na začatie konania. Zmena môže spočívať v rozšírení návrhu (ak žiada viac alebo aj iné plnenie alebo určenie, ako sa pôvodne domáhal). Žalobca však svoj návrh nijak v zmysle ust. § 95 ods. 1 OSP nezmenil. To, ktorý notár spísal predmetnú notársku zápisnicu je zrejmé zo samotnej notárskej zápisnice uvedenej v predmetnej žalobe. Doplnenie mena notára a jeho sídla nemožno považovať za zmenu návrhu na začatie konania v zmysle ust. § 95 ods. 1 OSP. Súd prvej inštancie o tomto návrhu nemohol rozhodnúť, pretože podanie žalobcu zo 17. decembra 2013 nie je zmenou žaloby a ako súd prvej inštancie správne uviedol, pojem „úprava petitu žaloby“ nebol ako pojem v OSP účinnom v čase urobenia tohto úkonu. Na správnosti týchto záverov nič nemení ani ďalšia úvaha súdu uvedená v odôvodnení uznesenia o odňatí práva žalobcovi konať pred súdom v prípade pripustenia zmeny na základe návrhu vykonaného žalobcom po viac ako 9 rokoch od konania valného zhromaždenia. Len podporne odvolací súd poukazuje na judikatúru (R 38/1999), podľa ktorej nejde o zmenu návrhu podľa § 95 ods. 1 OSP, ak žalobca po začatí konania ním uvádzané skutočnosti v návrhu na začatie konania doplní o ďalšie skutočnosti, ktorými odôvodňuje ním uplatnený nárok.

23. V danej veci však podstatným aspektom bolo posúdenie, či došlo k účinnému späťvzatiu žaloby, t. j. či bolo vykonané osobou, ktorá na takýto právny úkon bola oprávnená. Ústavný súd v náleze z 18. septembra 2018, III. ÚS 202/2018-42 v prejednávanej veci vyslovil záväzný právny názor, ktorým je viazaný tak odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie, že v čase rozhodovania, mali sudy kdispozícií zápis zmeny predsedu predstavenstva žalobcu, z ktorej vyplýva, že Mgr. Vladislav Byrsa nebol osobou oprávnenou konať 3. júla 2008 za žalobcu a teda ani účinne zobrať návrh späť.

24. Preto súd prvej inštancie nerozhodol vecne správne, keď konanie zastavil, mal pokračovať v konaní a vo veci meritórne rozhodnúť.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil, pretože v konaní došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemohol v konaní napraviť odvolací súd.

26. Podľa ustanovenia § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

27. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ust. § 393 ods. 2, druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať dovolanie (§ 419 CSP a contrario).